

קיפוח עצום

דו"ח לסקוב

הדיווח שלכם על דו"ח לסקוב (העולם הזה 1920) היה כאלף. כדאי שלא רק הקוראים שלכם ישימו לב למה שקורא בזה"ל, ואני לא מתכוון למילחמות הגדולות, אלא דווקא לאותם דברים קטנים, אך חשובים; עליהם מתרשם לסקוב. אם העולם הזה הצליח להדריך לדו"ח של לסקוב, לפני כל העיתונים, אולי הוא יצליח גם להדריך לדו"ח של לסקוב בתפקידו כחבר ועדת אנרגיה?

יוחנן להב, תל-אביב

אני, שחשתי כבר בעל שלוש שנים שירות חובל, שחשתי קיפוח עצום. אני מכין סרוע צורר אני לתרוע שלוש או חמישה חודשים ניכסים למען המדינה והעם, בעוד שהתחבר לזיוף הקיפוחים הפטריטיים כשהרורים, כפי נרת של"ת (שירות ללא תשלום), את חברי הנרטיבים, שרובם הולכים למשקים במרכזי ארץ, בכדי להעשיר את המשק? איר כפולים אותם בני הישוב כבנוי הארץ ומיידית לפתוח את פיהם ולדבר, בעוד חלק סבניהם אינם משרתים כמעט כצבא, ואולי הערונים המושחתים וחסי התודעה הלאומית משרתים שלוש שנים ויותר?

רוני אופפר, חיפה

פיצויים לפליטים

היות והחזרת הפליטים הפלסטינים לשטח מדינתנו פירושה חיכול ישראל, הרבה היחיד הבא בחשבון הוא לתת פיצויים כספיים לפעלי הארבות. למרות שעריו אין תכדים שמדינה כלשהי כעולה נהנה כך, צריכה ישראל להיות הראשונה שתעשה זאת. במשך זה אני רוצה להזכיר את דברי אבא אבן בתום מלחמת יום-הכיבוש כי הכוללתה עלתה לנו כמיליארדים שבהם אפשר היה להכיר דיר באופן יסודי את בעיית הפליטים הערביים של מלחמת יום-ההצמחה.

מרדכי פרקש, ירושלים

אנרכיסטים ופשיסטים

העולם הזה 1919, "התנחלות — אריק והאינדיאנים", על ניסיון ההתנחלות באלון-מורה ליד שכם.

כשנפגשים לפירסום המודעה בהארץ בנוגע ל- התנחלות הפלילית של אריק שרון, הרשו לנו להניח על הדברים שכתבתם: תורתו של אריק אינה אנרכיסטית, היא פשיסטית. לדעתו של שרון הפקודה השנייה במחוקקת היא בלתי-מסוימת. זה נכון שנקודת מבטו של שרון, כי המוסר שלו הוא המוסר הציוני, ופילוסוף ההתנחלות היה אנטי-ציוני. אך לפי כופר פלסטיני למשל, פעולת הצבא היתה מוסרית ועוד איר. אריק מקונין בפיסול החוק, אמת. הוא מעוניין בהעלאתה של המדינה ור אינברס הציוני להורגה של אליל המשקפך אף את נאכטיו, והסועל בכתירה אף לחוקיו שלו. לשיטתנו, אנרכיזם זה משחו אחר לגמרי. משרתנו הוא כיסול החוק והמדינה יחד עם כל צורה אחרת של סמכות וכפייה. לגבינו, אין פקודה מוסרית. כל ציוני וכפייה הם לא-מוסריים. כל הביולוג נובע כתוצאה טבעית בו מדינה כולו-נאציסטית נאלצת להתגבר ולהצטק למבוי קיימני. או מתחיל שלם של ייאוש, שבו האכסור והפתירה הפנימית שבמחנות המדינה מתגלים. מי חלם אי-פעם שהפשיסטים הישראליים יפקשו החטים ויתרו כצבא הישראלי הי כושב, שלא יפיל אותם מנחלת אבותיהם?

התנועה האנרכיסטית בארץ ישראל, תל-אביב

כל הכבוד ליריב

העולם הזה 1920, "תשקיף — יריב ויתר על הסעודה עם ניכ" סוף", כדי להשתתף בעצרות היר כרון לחללי מעלות.

כל הכבוד לשר-ההסברה אהרון יריב. טבל חכמי הממשלה, הוא היחיד שלא שכח את חללי מעלות.

זה שהוא היה השגר היחיד שותיר על הפקודה הישתתף בעצרות הזיכרון, מעלה אותו כטיכסו ובעלה במאר השירים. ואילו לרב עובדיה יוסף ולשר הליברלי נדעון האונזר, שאינו כפסיק לגנן על מיתרי השואה היהודית, יואמר: בושו לכם והיכלכו על שיעשפתם את סעודת ניכסון על עצרות האבל!

רות שרים, רמת-גן

השמיט האדום

העולם הזה 1920, "מסביב לי — סטיח האדום", על ביקורו של ריצ'ארד ניקסון בארץ.

למרות הכיפוי הטלוויזיוני הנרחב והכתבות הרבות על ביקור ניקסון בארץ, הרי הכתבה שנכתבה בשבוע שעבר על ביקורו של הנשיא האמריקאי, למרות שהופיעה אחרי כל העיתון, נים האחרים, היתה הטכנינית והכפזה ביותר. לכותבה כניע השטח האדום של ניקסון, בדרכו כפודה-העיתונות.

רחל בשן, תל-אביב

ממירת דחי

העולם הזה ואורי אכנרי נלחמו נגד הארץ מיניפסטציה הקורמת כראשית של נולדה כארץ וכשה ירין. מילחמתם הצליחה, ושניים אלה עקו, אולם השאירו אתריהם את גלילי, אלון, הילל ורוממה, בעוד שאת נולדה וירין החי ללא שולמות אלוני ואשרתם עזרה. במקום להכות על האם, בא הגדון של אורי אכנרי (העולם הזה 1919) התולה תיקנות כה נירלות בינאל אלון, למרות שעל אלון חלה לפחות אותה אחירות למחרים של הממשלה הקודמת, כמו זו שחלה על נולדה וירין. אלון עצמו נתן פטירה-לחי למאמרו של אכנרי, כשטוית שעשה אחרי הופעת העיתון, בהצהרות האוויליות שלו על הפכנה הגרעינית וההכחשות שלו, המפוספות עוד יותר.

יעקב רן, חיפה

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, מדפון 260134. תאריך: 136. מען מברקי: עזומפרס. "הפרוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רח' בראבנדור. הפצה: נד בע"מ. נדופות: ציוקורפיה כספי בע"מ. העורך הראשי: אורי אכנרי. המו"ר: העולם הזה בע"מ.

קרא ירי.

קיים חשש חמור, שמיספר סטודנטים הלומדים באוניברסיטה מסוימת, יקעו בפומבי כאויבי האיסלוגנציה. ינודו מקרב כל הסטודנטים ואולי אפילו יצטוו לגשת לבחינות הגמר רק במועד ב'. הם חטאו חטא נורא. ביצעו פשע שלא יכופר: הם העזו לדבר עם עיתונאים ללא אישור ועד האגודה שלהם.

אילו היו מביאים לידיעת הסטודנטים של אוניברסיטת הנגב, למשל, שמעשה זה אירע באוניברסיטה רוסית או במדינה סטאליטרית אחרת, ייתכן שוועד אגודת הסטודנטים שם היה מחליט לגייס את הסטודנטים ל-הפגנת מחאה וועם" על הפרת החופש האקדמי והם היו מפגינים את ועמם בהשבתת לימודים לכמה דקות ואולי אפילו בציור כמה סיסמאות מחאה. אלא שלרוע המזל בוצע הפשע הנורא באוניברסיטת הנגב עצמה.

באחד הגיליונות האחרונים של ביטאון הסטודנטים באוניברסיטה זו מצאנו את הקטע הבא: "עלינו לגלות יותר אחריות וחוש זהירות מפני עיתונאים... אנו לומדים במוסד ציבורי שאת שמו נישא אי-פעם עימנו. מוטב להצטנע הן בחיוכים

נותרת הכתבה על אוניברסיטת הנגב ("העולם הזה" 1912) ביקורת ילדותית

והן בלשון מפני זרים, אפילו אם יש סיכוי שלקקנך המחייך יזדקק מדף מודפס כלשהו... תגדיל לעשות האגודה אם תקבע כללים ברורים בעניין, על מנת למנוע הישנות תגליות אודות אידיליות וכד' מעל דפים מוכתמים של שבועון מסויים..."

הכוונה היא כמובן להעולם הזה. קיצפו של הכותב האלמוני, ש"לקקנו המחייך" לא צורף לדברי האזהרה הבוטים שלו, יצא על הכתבה הפקולטה למדעי הנושואין (העולם הזה 1912). שסיפרה על התי הסטודנטים האידילי הנרקם במעונות הסטרי דנטים של אוניברסיטת הנגב, שם הונהג חידוש כסטודנטים וסטודנטיות מורשים להתגורר יחד במעונות, ללא הפרדה. לא היה שום תיאור שלילי בכתבה, היא נעשתה בשיטת פעולה עם הסטודנטים, שהתראינו והצטלמו לצורך הכתבה. הגניסיון העלה על נס כמעשה חובלי. למרות זאת עוררה הכתבה, כפי שמסתבר מביטאון אגודת הסטודנטים בנגב, תגובות שליליות.

מדוע? מסביר הכותב האלמוני המלומד באותו ביטאון: "דיירי מעונות ג' הופ" תעו לקרוא מעל דפי העולם הזה על האידיליה המישיפחתית בה הם שרויים עד צוואר. לא נותר אלא להצטער על שהניחו לכתבים בריבלישם ואינטליגנציה מספקת להיכנס למעונות."

הכותב האינטליגנטי, החותר במרץ לקבלת תואר אקדמי, לא מצא לנכון להסביר מדוע יש להצטער על הכתבה: האם משום שתיאור האידיליה הוא מסולף? האם מפני שאידיליה פסולה לגבי ציבור סטודנטים? או אולי משום שהכניסה לקמפוס של אוניברסיטת הנגב מיעדת לבני אצולה בלבד, החייבים בבחינות אינטליגנציה מוקד דמות בידי ועד אגודת הסטודנטים?

ביקורת ילדותית מעין זו, המפרשת פירוש מזור את מושגי החופש האקדמי ומצי ביעה על כך שרצוי לחייב כמה סטודנטים באוניברסיטת הנגב גם בשיעורי אורחות טובה, לא היתה ראויה לתגובה אילוליה היתה בה משהו סימפטומאטי. יש בה אולי כדי להסביר את אחד ממקורות האדישות, ההתבדלות וחוסר המעורבות בחיים הציר בוריים של חלק ניכר מציבור הסטודנטים בארץ.

תמר

קשקשת

הפעל את דמיוןך ונסה למצוא כר תרת מתאימה לציור שלמטה. שתס ביר מה אתה רואה בו. הצעות לכר תרות יש לשלוח לפי הכתובת: ת.ד. 136, תל-אביב, עבור "קשקשת". ההגדרות הקולעות ביותר תפורסמנה.

קשקשת 1919

● צב שלא זכה בהגרלת השיכון לזוגות צעירים.
● יצחק שביב, ד"צ 2375, צה"ל זיקית מדגימה בפני טירונים הליכת זיקית.
● שאול יהושע, פתח-תיקווה הצעה לסמל חדש ל"דואר ישראלי".
● דני גספר, תל-אביב

חיילים מודים

כופי-סוף פייסתי את שירותי בצה"ל. כר, שכונת אני ככתב זה כהוקרה עבור המחנה הכביר שעשיתם בשולחכם לנו את השבועון כירי שבוע.

תודה כשם כל חיילי היחידה.

טוביה פרל, ד"צ 2174, צה"ל

התארגנות מורי הדרך

פירסמתם בקשר לאסיפת מורי הדרך לתיירים והתארגנותם נגד משרד-התיירות ושטורי הדרך (העולם הזה 1919). אסיפה כללית בשבוע הבא על הדברים הנזל היינו להניח: (א) האסיפה הכללית התקיימה כמאוצא-שבת האחרון — לפני שהפגעתם את גליון שבועונכם האחרון — וזוהי האסיפה השנתית הכללית של אגודת מורי הדרך בתיירות חוק בישראל. (ב) התארגנות מורי הדרך לתיירות מעולם לא היתה, "התארגנות נגד" אלא — בער. גם כפעם זו, ועד האגודה שאירגן ויכנס את האסיפה, לא קיבל שום החלטה, לא הציע ואף לא קיבל שום הצעה להביא להצבעה החלטות נגד משרד-התיירות. (ג) הואיל ומקורות המידע היו מוכים למדי כדי לגלות שמורי הדרך התארגנו, תמכו בעניינו שאותם מקורות אינפורמציה לא ידעו לגלות לכך, כי קיימת אגודת מורי-הדרך בתיירות, כי לאגודה זו ישנם מוסדות נכבדים רשמיים, כנון ועד, מכוניות, ועדת אמיקה וכיוצא בזה.

ועד אגודת מורי הדרך, תל-אביב

● באסיפה הושמעו דברים חריפים ביותר כנגד משרד-התיירות ונגד ועד האגודה, שלא מלא את הצפיפות של רבים מבין מורי-הדרך. באסיפה הבטחו חלק מחברי-הוועד למורי-הדרך לערוך תוך שבוע או שבועיים פגישה נוספת, שבה יובאו להצבעה החלטות מעשיות ותקשיות.